

hiệp thông
& PHỤC VỤ

TUẦN TIN CỘNG ĐOÀN CHÚA KITÔ PHỤC SINH

1616 Pyrenees Avenue- Stockton, CA 95210

website: cdcktpsstockton.com - facebook: cdcktps stockton

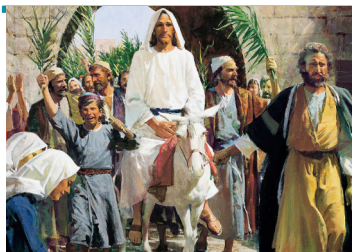
24-3-2024

CHÚA NHẬT LÊ LÁ - TUẦN THƯƠNG KHÓ

**TUẦN
THÁNH**

mầu nhiệm chết & sống lại
của Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta!

Tuần Thánh được các giáo phụ gọi là tuần trọng nhất trong Năm Phụng vụ, tuần Mẹ của các tuần lễ. Trong Tuần Thánh Giáo Hội cử hành các mầu nhiệm cứu chuộc đã được Chúa Kitô hoàn tất trong những ngày cuối đời dương thế của Ngài:

LÊ LÁ: 'giờ cứu độ' của Chúa Giêsu khởi đầu bằng cuộc lên đường vào Giêrusalem - **2:30pm: Châu Thánh Thể** - **3pm: Đàng Thánh Giá** - **4pm: Châu Thánh Thể** - **5pm kết thúc**

THỨ HAI TUẦN THÁNH: Gia đình chị em Marta, đặc biệt Maria đón tiếp Chúa Giêsu trước "giờ cứu độ" của Ngài. - **6:30pm: ĐÀNG THÁNH GIÁ**

THỨ BA & THỨ TƯ TUẦN THÁNH: Cao trào của "giờ cứu độ": sự bội phản Thầy của các môn đệ - **6:30pm: NGÂM SỰ THƯƠNG KHÓ & DÂNG HẠT**

THỨ NĂM TUẦN THÁNH: 'Chúa Giêsu thiết lập bí tích Thánh Thể & Linh Mục & giới răn tình yêu' - **6:00pm: Thánh lễ Rửa Chân** - **9pm: Châu Thánh Thể**

THỨ SÁU TUẦN THÁNH: 'Chúa Giêsu trải qua cuộc thương khó và cái chết kinh hoàng trên thập giá' - **5:30pm: Suy Tôn Thánh Giá (giới trẻ)** - **6:30pm: Suy Tôn Thánh Giá**

THỨ BẢY TUẦN THÁNH: 'Chúa Giêsu chết và được an táng trong mộ ba ngày' - **7am: Đàng Thánh Giá** - **8pm: Đêm Vọng Phục Sinh**

CHÚA NHẬT PHỤC SINH: 'Giờ cứu độ' của Chúa Giêsu hoàn tất trong vinh quang qua sự phục sinh vinh hiển - **10am Đại Lễ** - **Tiệc mừng Chúa Phục Sinh**

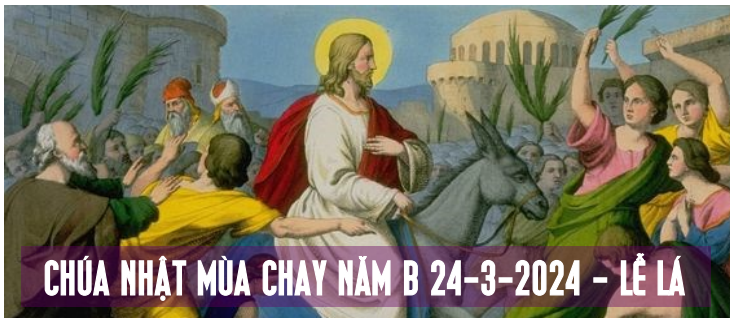

TUẦN THÁNH: Cuộc tử nạn và phục sinh của Đức Kitô cùng với những biến cố gần gũi chung quanh sự kiện đó hợp thành một thời điểm cao trọng nhất trong Năm Phụng Vụ được gọi là Tuần Thánh. Bởi vì, như lời khẳng định của Mẹ Hội Thánh: "Chúa Kitô đã hoàn thành công trình cứu chuộc nhân loại và tôn vinh Thiên Chúa nhất là nhờ mầu nhiệm Vượt Qua, khi Người chịu chết, Người sống lại từ cõi chết và lên trời. Trong Mầu nhiệm Vượt Qua này, Người đã chết để tiêu diệt cái chết của chúng ta, và sống lại để ban cho ta nguồn sống mới" (PV số 5). Vì thế, "Hội Thánh Mẹ chúng ta, tưởng niệm Chúa đã phục sinh, mỗi tuần vào ngày Chúa Nhật, và còn lại họp mừng Chúa đã chịu khổ nạn và đã phục sinh mỗi năm một lần vào kỳ đại lễ Phục Sinh" (PV số 102).

TAM NHẬT VƯỢT QUA: Trong Tuần Thánh có "3 ngày rất thánh" gọi là TAM NHẬT VƯỢT QUA: Bắt đầu từ CHIỀU THỨ NĂM TUẦN THÁNH và kết thúc vào CHIỀU CHÚA NHẬT PHỤC SINH. Trong TAM NHẬT VƯỢT QUA này, các tín hữu đem lòng tôn kính mến yêu và tưởng- niệm- tái- diễn- cử hành những gì Chúa Giêsu đã làm từ bữa ăn sau hết với các môn đệ" (THỨ NĂM TUẦN THÁNH), với cuộc khổ nạn đau thương (THỨ SÁU TUẦN THÁNH), và cuộc vượt qua bóng đêm sự chết, khai hoàn vào ánh sáng vinh quang (THỨ BẢY TUẦN THÁNH), để rồi xuất hiện giữa các môn sinh vào Ngày Thứ Nhất trong tuần (CHÚA NHẬT PHỤC SINH).

NÀO HÃY DÀNH CẢ TÂM TÌNH CỬ HÀNH TUẦN THÁNH

CHÚA NHẬT MÙA CHAY NĂM B 24-3-2024 - LỄ LÁ

BÀI ĐỌC I: Is 50, 4-7

“Tôi đã không giấu mặt mũi tránh những lời nhạo cười, nhưng tôi biết tôi sẽ không phải hổ thẹn”.

(Bài ca thứ ba về Người Tôi Tớ Chúa)

Trích sách Tiên tri Isaia.

Chúa đã ban cho tôi miệng lưỡi đã được huấn luyện, để tôi biết dùng lời nói nâng đỡ kẻ nhọc nhằn. Mỗi sáng Người đánh thức tôi, Người thức tỉnh tai tôi, để nghe lời Người giáo huấn. Thiên Chúa đã mở tai tôi, mà tôi không cưỡng lại và cũng chẳng thối lui. Tôi đã đưa lưng cho kẻ đánh tôi, đã đưa má cho kẻ giật râu; tôi đã không che giấu mặt mũi, tránh những lời nhạo cười và những người phỉ nhổ tôi. Vì Chúa nâng đỡ tôi, nên tôi không phải hổ thẹn; nên tôi trở mặt chai như đá, tôi biết tôi sẽ không phải hổ thẹn. *Đó là lời Chúa.*

ĐÁP CA ÔI THIÊN CHÚA! ÔI THIÊN CHÚA! SAO CHÚA ĐÃ BỎ CON?

1. Bao người thấy con đều mỉa mai con, họ bấu môi, họ lắc đầu: “Hắn tin cậy Chúa, xin Ngài cứu hắn, xin Ngài giải gỡ hắn, nếu Ngài yêu thương”.
2. Đứng quanh con là đàn ưng khuyển, một lũ côn đồ bao bọc lấy con. Chân tay con chúng đều chọc thủng, con có thể đếm được mọi đốt xương con.
3. Phần chúng thì nhìn xem con và vui vẻ, đem y phục của con chia sẻ với nhau, còn tấm áo dài, thì chúng rút thăm... Phần Ngài, lạy Chúa, xin chớ đứng xa con, ôi Đấng phù trợ con, xin kíp ra tay nâng đỡ.
4. Con sẽ tường thuật danh Chúa cho các anh em, giữa nơi công hội, con sẽ ngợi khen Người. “Chư quân là người tôn sợ Chúa, xin hãy ca khen Chúa, toàn thể miêu duệ nhà Giacóp, hãy chúc tụng Người, hãy tôn sợ Người, hết thảy dòng giống Israel!”

Bài Đọc II: Pl 2, 6-11

“Người đã tự hạ mình; vì thế Thiên Chúa đã tôn vinh Người”.

Trích thư Thánh Phaolô Tông đồ gửi tín hữu Philipphê.

Chúa Giêsu Kitô, tuy là {thân phận} Thiên Chúa, đã không nghĩ phải giành cho được ngang hàng với Thiên Chúa; trái lại, Người huỷ bỏ chính mình mà nhận lấy thân phận tôi đòi, đã trở nên giống như loài người, với cách thức bề ngoài như một người phàm. Người đã tự hạ mình mà vâng lời cho đến chết, và chết trên thập giá. Vì thế, Thiên Chúa đã tôn vinh Người, và ban cho Người một danh hiệu vượt trên mọi danh hiệu, để khi nghe tên Giêsu, mọi loài trên trời dưới đất và trong địa ngục phải quỳ gối xuống, và mọi miệng lưỡi phải tuyên xưng Đức Giêsu Kitô là Chúa để Thiên Chúa Cha được vinh quang. *Đó là lời Chúa.*

CÂU XƯỚNG TRƯỚC PHÚC ÂM CHÚA KITÔ VÌ CHÚNG TA, ĐÃ VẮNG LỜI CHO ĐẾN CHẾT, VÀ CHẾT TRÊN THẬP GIÁ. VÌ THẾ, THIÊN CHÚA ĐÃ TÔN VINH NGƯỜI, VÀ BAN CHO NGƯỜI MỘT DANH HIỆU VƯỢT TRÊN MỌI DANH HIỆU.

BÀI THƯƠNG KHÓ: Mc 14, 1 – 15. 47

“Sự Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta”.

C: Người đọc Chung, Thánh Sử; **S:** Người đối thoại khác, hoặc Cộng đoàn. **J:** Chúa Giêsu

C. Bài Thương Khó Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, theo Thánh Marcô.

Hai ngày trước Lễ Vượt Qua và Tuần Lễ ăn bánh không men, các thượng tế và luật sĩ tìm mưu bắt giết Chúa Giêsu. Họ bảo nhau rằng:

S. “Đừng làm trong ngày lễ, kéo sinh náo động trong dân”.

C. Khi Chúa đang dùng cơm ở Bêtanía trong nhà ông Simon tạt phong, thì có một người phụ nữ mang đến một bình ngọc đựng dầu thơm rất quý giá. Đập vỡ bình, bà đổ dầu thơm trên đầu Người. Có mấy người khó chịu nghĩ thầm rằng: Làm gì mà phí dầu thơm như vậy? Dầu này có thể bán được hơn ba trăm đồng bạc để bố thí cho kẻ nghèo khó. Và họ nặng lời với bà đó. Nhưng Chúa Giêsu bảo:

J. “Hãy để mặc bà, sao các ông lại làm cực lòng bà? Bà vừa làm cho Ta một việc rất tốt. Vì bao giờ các ông cũng có những kẻ nghèo ở bên mình, và các ông có thể làm phúc cho họ lúc nào tùy ý, nhưng Ta, các ông không có Ta ở luôn với đâu. Làm được gì thì bà đã làm, bà đã xức dầu thơm có ý tẩm liệm xác Ta trước. Ta bảo thật các ông: Trong khắp thế giới, Phúc âm này rao giảng đến đâu thì người ta cũng sẽ thuật lại việc bà mới làm để nhớ bà”.

C. Khi ấy, Giuđa Iscariô, một trong nhóm Mười Hai, đến tìm các thượng tế để tình nguyện nộp Người cho họ. Nghe vậy, họ mừng rỡ và họ liền hứa cho nó tiền. Và nó tìm dịp tiện nộp Người.

Ngày thứ nhất trong tuần lễ ăn bánh không men là ngày giết chiên mừng Lễ Vượt Qua, các môn đệ thưa Người:

S. “Thầy muốn chúng con đi dọn cho Thầy ăn Lễ Vượt Qua tại đâu?”

C. Người liền sai hai môn đệ đi và dặn rằng:

J. “Các con hãy vào thành, và nếu gặp một người mang vò nước thì hãy đi theo người đó. Hễ người ấy vào nhà nào thì các con hãy nói với chủ nhà rằng: Thầy sai chúng tôi hỏi: Căn phòng Ta sẽ ăn Lễ Vượt Qua với các môn đệ ở đâu? Và chủ nhà sẽ chỉ cho các con một căn phòng rộng rãi dọn sẵn sàng và các con hãy sửa soạn cho chúng ta ở đó”.

C. Hai môn đệ ra đi vào thành và thấy mọi sự như Người đã bảo, và hai ông dọn Lễ Vượt Qua.

Chiều đến, Người cùng Mười Hai môn đệ tới. Và khi mọi người đang ngồi ăn, thì Chúa Giêsu nói:

J. “Ta bảo thật các con, một trong các con đang ăn cùng Ta, sẽ nộp Ta”.

C. Các ông đều buồn rầu và lần lượt từng người thưa Ngài:

S. “Thưa Thầy, có phải con không?”

C. Người đáp:

J. “Là một trong mười hai, kẻ cùng chấm một đĩa với Thầy. Con Người phải ra đi như đã chép về Người, nhưng khốn cho kẻ nộp Con Người. Thà nó đừng sinh ra thì hơn”.

C. Đang khi họ ăn, Chúa Giêsu cầm lấy bánh, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các ông mà phán:

J. “Các con hãy cầm lấy, này là Mình Ta”.

C. Rồi Người cầm lấy chén, tạ ơn, trao cho các ông và mọi người đều uống. Và Người bảo các ông:

J. “Này là Máu Ta, Máu tân ước sẽ đổ ra cho nhiều người. Ta bảo thật các con: Ta sẽ chẳng còn uống rượu nho này nữa cho đến ngày Ta sẽ uống rượu mới trong nước Thiên Chúa”.

C. Sau khi hát Thánh Vịnh, Thầy trò đi lên núi Cây Dầu. Chúa Giêsu bảo các ông:

J. “Đêm nay, tất cả các con sẽ vấp phạm vì Thầy, vì có lời chép rằng: ta sẽ đánh chủ chăn và đoàn chiên sẽ tan tác. Nhưng sau khi Thầy sống lại, Thầy sẽ đến xứ Galilêa trước các con”.

C. Phêrô thưa Người:

S. “Dù tất cả vấp phạm vì Thầy, nhưng con thì không”.

C. Chúa Giêsu bảo ông:

J. “Thầy bảo thật con: Hôm nay, nội đêm nay, trước khi gà gáy hai lần, con đã chối Thầy ba lần”.

C. Nhưng Phêrô càng lên giọng cương quyết hơn mà rằng:

S. “Không, dầu phải chết với Thầy, con cũng sẽ không chối Thầy”.

C. Và tất cả đều nói như vậy.

Đi đến một vườn kia tên là Ghếtsemani, Người bảo các môn đệ:

J. “Các con hãy ngồi lại đây trong khi Thầy đi cầu nguyện”.

C. Rồi Người đem Phêrô, Giacôbê và Gioan theo Người và Người bắt đầu kinh sợ và buồn sầu. Người liền bảo các ông:

J. “Linh hồn Thầy buồn đến chết được, các con hãy ở lại đây và tỉnh thức”.

C. Tiến xa hơn một chút, Người phục xuống đất và cầu xin nếu có thể được thì xin cho qua khỏi giờ này. Và Người nguyện rằng:

J. “Abba, Lạy Cha, Cha có thể làm được mọi sự, xin cất chén này khỏi con! Nhưng không theo ý con muốn, một theo ý Cha”.

C. Người trở lại và thấy các ông đang ngủ, nên nói với Phêrô:

J. “Simon, con ngủ ư? Con không có sức thức được một giờ sao? Hãy tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi sa chước cám dỗ, vì tinh thần thì lạnh lẽo, còn xác thịt thì yếu đuối”.

C. Rồi Người đi khỏi đó và cầu nguyện cùng lời như trước. Khi trở lại lần nữa và thấy các ông còn ngủ (vì mắt các ông nặng trĩu) và các ông không còn biết thưa Người làm sao. Lần thứ ba, Người trở lại và bảo:

J. “Bây giờ các con hãy ngủ và nghỉ ngơi đi. Thế là xong! Giờ đã đến: Này Con Người sắp bị nộp trong tay những kẻ tội lỗi. Thôi! hãy chỗi dậy, chúng ta đi, kẻ nộp Thầy đã tới nơi”.

C. Người còn đang nói, thì Giuđa Iscariô, một trong nhóm Mười Hai đến, cùng đi với một toán đồng mang gươm giáo và gây gộc do các thượng tế, luật sĩ và kỳ lão sai đến. Trước đó, tên phản bội đã ra hiệu cho chúng rằng:

S. “Hễ tôi hôn mặt ai, thì đó chính là Ngài, các ông cứ bắt lấy và điệu đi cho cẩn thận”.

C. Vừa đến, nó liền tới gần Người mà nói:

S. “Chào Thầy”.

C. Và nó hôn Người. Và chúng tra tay bắt Người. Nhưng một người trong những kẻ đứng xung quanh rút gươm chém tên đầy tớ thầy thượng tế đứt một tai. Chúa Giêsu nói với chúng rằng:

J. “Các người cầm gươm giáo gây gộc đi bắt Ta như bắt tên cướp! Hằng ngày, Ta ở giữa các người, giảng dạy trong đền thờ mà sao các người không bắt Ta. Nhưng thế là để ứng nghiệm lời Kinh Thánh”.

C. Bấy giờ môn đệ bỏ Người và trốn đi hết. Có một thanh niên theo Người, mình chỉ quấn một tấm khăn, họ túm lấy anh ta, nhưng anh ta bỏ tấm khăn lại và chạy trốn mình trần.

Chúng điệu Chúa Giêsu đến thầy thượng tế, các tư tế, luật sĩ và kỳ lão hội lại đông đủ. Còn Phêrô theo Người xa xa đến tận trong dinh thượng tế và ngồi sưởi lửa với đám đầy tớ. Vậy các thầy thượng tế và toàn thể công nghị tìm một chứng cáo Chúa Giêsu để giết Người, song họ không tìm ra. Có nhiều kẻ đã cáo gian Người, nhưng các chứng đó không hợp nhau. Tuy nhiên có nhiều kẻ đứng lên làm chứng gian cho Người rằng:

S. “Chúng tôi đã nghe nó nói: Ta sẽ phá huỷ đền thờ này do tay loài người làm ra, và trong ba ngày, Ta sẽ xây lại một đền thờ khác không bởi tay loài người làm ra”.

C. Nhưng chứng cứ của họ cũng không hợp nhau. Khi ấy, thầy thượng tế đứng lên giữa công nghị hỏi Chúa Giêsu rằng:

S. “Sao ông không trả lời gì về những điều các người này tố cáo ông”.

C. Nhưng Người vẫn thinh lặng và không đáp lại gì. Thầy thượng tế lại hỏi:

S. “Ông có phải là Đấng Kitô Con Thiên Chúa đáng chúc tụng chăng?”

C. Chúa Giêsu đáp:

J. “Phải, chính Ta! Rồi các ông sẽ thấy Con Người ngồi bên hữu Đấng toàn năng và ngự đến trên đám mây”.

C. Thầy thượng tế liền xé áo mình ra và nói:

S. “Chúng ta còn cần chi đến nhân chứng nữa? Các ông đã nghe lời nói lộng ngôn, các ông nghĩ sao?”

C. Ai nấy đều lên án Người đáng chết. Rồi có kẻ bắt đầu nhổ vào Người, che mặt Người và đánh đấm Người mà rằng:

S. “Hãy đoán xem!”

C. Và bọn thù hạ vạ mặt Người.

Phêrô đang ở ngoài sân tiền đường, thì có một đầy tớ gái của thầy thượng tế đến, thấy Phêrô đang sưởi, thì nhìn ông và nói:

S. “Ông cũng theo Giêsu, người Nadarét”.

C. Nhưng ông chối phắt mà rằng:

S. “Tôi không biết, tôi không hiểu cô muốn nói gì”.

C. Rồi ông đi ra ngoài phía trước tiền đường, và gà liền gáy. Lần

nữa người đầy tớ thấy ông, liền nói với những người xung quanh rằng:

S. "Ông này thuộc bọn đó".

C. Nhưng ông lại chối. Một lúc sau, những người ở đó lại nói với Phêrô rằng:

S. "Đúng ông thuộc bọn đó, vì cả ông cũng là người Galilêa".

C. Ông liền nguyện rửa nặng lời và thề rằng:

S. "Tôi không biết người mà các ông nói đó".

C. Tức thì gà gáy lần thứ hai. Và Phêrô nhớ lại lời Chúa Giêsu đã bảo ông: "Trước khi gà gáy hai lần, con đã chối Ta ba lần". Và ông liền than khóc.

Vừa tảng sáng, các thượng tế hội nghị với các kỳ lão, luật sĩ và toàn thể công nghị. Họ đã trói Chúa Giêsu và giải nạp Người cho Philatô. Philatô hỏi Người:

S. "Ông có phải là vua dân Do-thái không?"

C. Chúa Giêsu đáp:

J. "Ông nói đúng!"

C. Và các thầy thượng tế cáo Người nhiều điều. Philatô lại hỏi Người rằng:

S. "Ông không trả lời gì ư? Hãy coi họ tố cáo Ông biết bao nhiêu điều!"

C. Nhưng Chúa Giêsu không trả lời gì thêm, khiến Philatô ngạc nhiên. Vào mỗi dịp lễ, quan có thói quen phóng thích cho dân một người tù tùy ý họ xin. Bấy giờ trong khám có tên Baraba bị giam cùng với những kẻ phiến loạn, vì chúng đã giết người trong cuộc khởi loạn. Dân chúng tiến lên Philatô xin ân xá theo như quan quen làm. Vậy Philatô hỏi:

S. "Các người có muốn ta phóng thích cho các người Vua dân Do-thái không?"

C. (Vì quan đã biết rõ do lòng ghen tương mà các thượng tế nộp Người). Nhưng dân xin quan phóng thích Baraba cho họ. Philatô bảo dân chúng rằng:

S. "Các người muốn Ta làm gì cho vua dân Do-thái?"

C. Nhưng chúng lại kêu lên:

S. "Đóng đinh nó đi!"

C. Philatô đáp lại:

S. "Người này đã làm gì nên tội?"

C. Song chúng càng la to hơn:

S. "Đóng đinh nó đi!"

C. Sau cùng Philatô muốn vừa lòng dân, liền tha Baraba và trao Chúa Giêsu cho chúng đánh đòn và đóng đinh vào thập giá. Quân lính điệu Người vào sân tiền đường và tập hợp cơ đội lại. Chúng mặc áo choàng đỏ cho Người, rồi quấn một vòng gai đặt trên đầu Người. Đoạn chào Người rằng:

S. "Tâu Vua dân Do-thái".

C. Rồi chúng lấy cây sậy đánh đầu Người, khắc nhổ vào Người và quỳ gối triều bái Người. Khi đã nhạo cười Người, chúng lột áo choàng đỏ ra, mặc y phục lại cho Người và chúng điệu Người đi đóng đinh vào thập giá. Chúng gặp một người qua đường, tên là Simon, quê ở Xyrênê, là thân phụ của Alexandrô và Rôphô vừa ở ngoài đồng về, chúng bắt ông vác đỡ thập giá cho Người. Chúng điệu Người đến nơi kia gọi là Golgotha,

nghĩa là Núi Sọ. Chúng cho Người uống rượu pha mộc dược, nhưng Người không uống. Chúng đóng đinh Người vào thập giá, rồi chúng chia nhau áo Người bằng cách bắt thăm xem ai được phần nào.

Vào lúc giờ thứ ba, chúng đã đóng đinh Người vào thập giá. Và có bản án ghi rằng: Vua dân Do Thái! Và cùng với Người, chúng đóng đinh hai tên trộm cướp vào thập giá, một đứa bên hữu, một đứa bên tả Người. Như vậy là ứng nghiệm lời Thánh Kinh rằng: Người đã bị liệt vào số những kẻ gian ác. Những người qua đường sỉ nhục Người, lắc đầu và nói:

S. "Kìa! Kẻ phá đền thờ Thiên Chúa và xây lại trong ba ngày: hãy tự cứu mình xuống khỏi thập giá đi!"

C. Các thượng tế với các luật sĩ cũng nhạo báng Người và nói với nhau:

S. "Nó đã cứu được những kẻ khác mà không tự cứu mình! Bấy giờ Đấng Kitô Vua Israel, hãy xuống khỏi thập giá đi để chúng ta thấy mà tin nào!"

C. Cả những kẻ cùng chịu đóng đinh với Người cũng lăng nhục Người. Từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín, tối tăm bao trùm toàn thể lãnh thổ. Và đến giờ thứ chín, Chúa Giêsu kêu lớn tiếng rằng:

J. "Eloi, Eloi, lema sabachtani!"

C. Nghĩa là:

J. "Lạy Chúa con, lạy Chúa con, Tại sao Chúa bỏ con!"

C. Có mấy người đứng đó nghe thấy liền nói rằng:

S. "Kìa, nó gọi Elia!"

C. Bấy giờ có kẻ chạy đi nhúng miếng bông biển đầy dấm và cuốn vào cây sậy và đưa lên cho Người uống mà rằng:

S. "Hãy đợi xem Elia có đến đem nó xuống không?"

C. Nhưng Chúa Giêsu kêu một tiếng lớn và trút hơi thở.

(Quỳ gối thỉnh lạy thờ lạy trong giây lát)

Màn trong đền thờ xé ra làm đôi từ trên xuống dưới. Viên sĩ quan đứng trước mặt Người thấy Người kêu lên và trút hơi thở như thế, liền nói rằng:

S. "Đúng người này là Con Thiên Chúa!"

C. Cũng có những phụ nữ đứng nhìn từ đằng xa, trong số đó có bà Maria Mađalêna, Maria mẹ của Giacôbê hậu và của Giuse, và bà Salômê, là những kẻ đã theo giúp Người khi Người còn ở xứ Galilêa. Và nhiều người khác cũng đã lên Giêrusalem với Người.

Trời đã xế chiều và hôm đó lại là ngày chuẩn bị, áp ngày Sabbat. Ông Giuse quê ở Arimathia, một hội viên vị vọng trong công nghị, cũng là người trông đợi nước Thiên Chúa, ông mạnh dạn đến gặp Philatô và xin xác Chúa Giêsu. Philatô ngạc nhiên nghe nói Người đã chết, ông gọi viên sĩ quan đến và hỏi xem Người đã chế thật chưa. Khi được viên sĩ quan phúc trình, quan trao xác Người cho Giuse. Giuse đã mua một khăn trắng, hạ xác Chúa Giêsu xuống khỏi thập giá, liệm vào khăn và đặt trong mộ đã đục sẵn trong đá, và lăn một tảng đá lấp cửa mộ. Lúc đó bà Maria Mađalêna và Maria mẹ ông Giuse nhìn xem nơi Người được an táng.

